

II C
218

gkw 332

Misc. 252.

**Aesopus graecus per Laurē
tium Gallēsem traductus :**

Ad Lectorem in psona Aesopi
Fabulatoris clarissimi .

Linguae qui princeps lae fuerit reparator
Si forte ignoras : me Phryge vis capies .
Huic forte acceptum : quia nunc ciuitate latina
Donatus : mores te doceo facile .

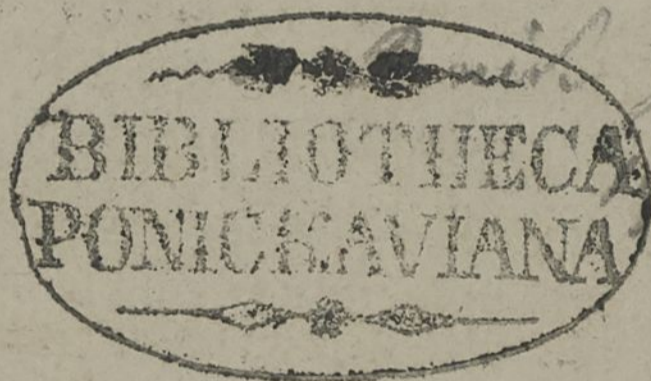
Vale & puer
Aesopū dilige

*Epitaphium Laurentij Gallensis
Inferni manes defunctus Gallica petunt
Non audeat plura verba latina legi
Cuius hunc vel dignatus honore fuisse
Censorem linguae non habet ipse suae*

LAVRENTIVS VALLENSIS INSIGNI VIRO
Arnoldo fouellede . Salutem .

Romiseram nup me tibi Coturnices : quas
p ipse venatus essem : missurum . Eas capere :
ut homo insuetus venandi : quū non possē
ad venationē meam idest ad lrās me cōverti : & forte ad
manus venit libellus græcus ex præda nauali tris & trigi
ta Aesopi fabellas cōtinēs : Has omnes bidui labore ve
natissum . Mitto igit ad te siue fabellas : siue mauiis Co
turnices : quib⁹ oblectare te possis ac ludere . Etenim si
Octavianū Marcūq; Antonium orbis terrarū principes
ludo Coturnicū delectatos accepim⁹ : pfecto tu littera
rum vir amātissimus lrato hoc genere ludēdi delectabe
ris . Et si quis Octauiano aut Antonio pugnacē aliquā
harū auium dono dedisset : iucudā illis rem gratāq; fe
cisset . Ego quoq; tibi iucūdu gratūq; ero : qui plures
triginta eius generis aues dono mitto pugnaces : victri
ce & : si magis hoc te forte iuuat : etiam pingues . Ob
lectant enim hę fabellę & alunt . nec minus fructus ha
bent quā floris . Sed ne donū sumū laudare insolentis sit
finem faciā . Tu si coturnices veras quā has fabellas ma
lis : rescribe . Mittam nāque nō modo Coturnices veras
sed etiā pdices . Vale ex vrbe Caieta Calēn Maijs 1438.

De Vulpe et Capro fabu-

la . i .

sitibundi
vulpes & Caper sitibundi in puteū quēdā
descenderunt: In quo cū pbibissent circum
spiciēti reditū Capro Vulpes ait. Bono anī
mo esto Caper. Excogitavi nāq; quopacto vtriq; redu-
ces si mus. Siquidē tu eriges te rectū: primorib⁹ pedi-
bus ad parietē admotis. cornuacq; adducto ad pect⁹ mē-
to reclinabis. Et ego p⁹ terga cornuacq; tua transiliens: &
extra puteū euadens. te illuc postea educā. Cuius cōsi-
lio fidem habēte Capro: atq; ut illa dicebat obtempante
ipsa a puteo resiliit: ac deinde p⁹ gaudio ī margine pu-
tei gestiebat: exultabatq; nihil de hirco cure habens. Cē-
terū cū ab hirco vt fidi frāga incusaret. Respōdit. Enim
vero hirce si tantū tibi esset sensus in mente: quantū est
setarū in mento: nō prius in puteū descendisses q̄ deredi-
tu exploratū habuisses. Hęc fabula. innuit virū prudē-
tē debere finē explorare antequā ad rem agendā veniat.

De Vulpe et Pardo fabu-

la . ij .

terrace
vulpes & Pardo de pulchritudine altercabāt:
& Pardo suā versicolorē pellē extollente Vul-
pes suā cū non posset preponere: inquit. At
quanto ego speciosior: que nō corpus: sed animū ver-
sicolorē sortita sum. Hęc fabula. innuit pulchritudinē ani-
mi antecellere pulchritudinē corporis.

De Cata et Venere fabula.

ij .

ovino
revello
c
vecor
Ata quēdā deliciū erat cuiusdam formosi a-
dolescentis. hanc ille in feminā mutaret Ve-
nerē cōprecat⁹ est. Dea miserta cupiditati a-
dolescentis cōvertit bestiā in speciosam puellā. Cuius
a n

Explorare

periculum facere. d.
sepe viri ut hic

Primitias
vnu ostendit

forma inatdescens adolescentulus : adducit illā secū do-
mum : quibus cōsidentibus in cubiculo : Venus volēs
periculū facere: nūquid illa cū corpe mutasset & mores?
murem in mediū dimisit . At illa eorū q̄ aderant: & cu-
biculi nuptialis immemor : e cubiculi cōsurgēs : murem
insequebat : illū comedere cupiens . Tum dea indignata
eam iterū in suā restituit naturam . Hæc fa . innuit sce-
lestos homines etiā si cōditionē statūq̄ mutēt: tamē mo-
res nequaquā mutare .

immemor
insequatur
restituere

De agricola et filiis eius fa- bula iij.

a Agricola filios suos videns quotidie gladian-
tes : neq̄ in gratiā reducere potuisset : iussit
fasciculū virgarū sibi afferri erant autem fi-
lij illic sedentes : Que cū allatę essent : colligauit omnes
in vnū fasciculū iussitq̄ singulos filiorū fasciculū cape-
atq̄ cōfringere . Illis vero cōfringere nō valentibus sol-
uens postea fasciculū: tradidit singulas virgas eis frāgē-
das : atq̄ illis statim frangentibus intulit . Ita quidez &
vos o filioli mei si vnanimēs inuicē p̄stiteritis : inexpug-
nabiles vos hostibus inuictosq̄ p̄bebitis . Sin . minus
vestra ip̄a emulatio atq̄ seditio oportunā vos p̄dā ini-
micis faciet . Hæc fa . ostendit Aequē res humanas ca-
pere vel a cōcordia incremētū : vel a discordia iacturā .

De muliere et Gallina fa- bula . v.

m Vlier quēdā vidua habebat Gallinā quotidie
singula oua ponentē . Sperans autez mulier
p̄singulis bina oua positurā si plus tribuif-
set escarum : opipare educabat . Gallina piguior effecta
ne vnū quidē ouū amplius facere poterat Hæc . fabula
narrat . Quod homines p̄ luxū rerum & copiā marces-
centes ab instituta industria retardantē .

Opipare. it. de
mte

Et Salustius in Cathe. Concordia parue res cres-
cunt maxime vero discordia dilabuntur
et pereunt. Arif. Omnis enim victoria unita fortior
e sepe dispersa.

Arif
nb

De duobus Adolescentibus

fabula vi.

¶ Vo adolescentes obsoniū a Coquo cōmuni-
ter mercati sunt. Ceterū quū Coqu⁹ quibus-
dam negocijs domesticis intēderet vacaretq;
Alter adolescentū ptem obsonij in alterius manus inmi-
sit. Conuertēte autē se Coquo & ptem carnis: quę abe-
rat requirēte: qui carnē sustulerat: iurabat se nō habere
qui vero habebat se nō sustulisse. Quib⁹ Coqu⁹ intelle-
ctā adolescentū argutia: inquit. Et si me lateat fur: tamē
eū quē iurastis nō latebit. Hęc fabula innuit q̄ siquid
homines celamus: deum tamē nequā celare poterim⁹
qui solus omnia prospicit: & omnia videt.

De duobus amicis et Urso

fabula . viij .

¶ Vobis amicis vna iter facientibus: fit visus
obuiam. quorum vnus perterritus in arbo-
borē scandens: latuit: alter vero quū se im-
parem Urso fore: & si pugnare vellet supatū iri intelli-
geret: procidens mortuum se simulabat esse. Ursus ve-
ro adueniens aures & occiput eius olfaciebat: illo q̄ stra-
tus iacebat vsqueq; cōtinente respirationē. Ita mortuū
esse credens: Ursus abiit. Aiūt em̄ nō sequere in cadauer
Mox alter: q̄ inter frondes arborū latuerat descendens:
interrogat amicū quidnā adaurē Ursus esset secū loquu-
tus. Cui amicus inquit. Admonuit me ne post hac cū
huiusmodi amicis iter facerē. Hęc fa. ostendit deuitan-
dos esse amicos q̄ periculoso in tpe ab auxilio prestan-
do reuocāt pedē.

De Arundine et Olea fabu-

la . viij .

a iij

*Omnia munda et
aperta sunt
oculo eius*

*Amici in nere-
sitate probat*

Interceptabant aliquando Arundo & Olea de constantia atque fortitudine & de firmitate. Et olea d pbra arundini ingerebat ut fragili & ad omnem ventum vacillanti. Arundo autem obticebat non longum tempus spectans. Nam cum vehemens ventus ingruisset: Arundo reflectebatur agitabaturque olea vero cum violentie ventorum reluctari vellet contracta est. Hec fabula ostendit eos qui fortioribus ad tempus cedunt: potiores esse his qui non cedunt.

De Tubicine fabula. i.

Rat tubicen quidam qui in militia signum caneret. Is interceptus ab hostibus ad eos qui circumstabant proclamabat. Nolite me viri innocuum in fontem occidere nullum enim unquam occidi. qui prope nihil aliud quam hanc buccinam habeo. Ad quem illi vicissim cum clamore responderunt. Tu vero hoc ipso magis trucidaberis. quod cum ipse dimicare nequeas ceteros potes ad certamen impellere. Hec fabula ostendit. Quod preter ceteros peccat: qui malos & importunos principes persuadent ad inique agendum.

De Canis et Lanio fabula. ii.

Anis quidam insiluit in macellum. Lanio in aliqua re occupato: & arrepto pecoris corde fugiebat. Ad quem lanio conversus: fugientemque aspiciens inquit. O canis ubi ubicumque fueris te observabo. Non enim cor michi sustulisti: sed cor dedisti. Hec fabula innuit iacturam frequenter esse hominibus doctrinam.

De Egrotato et medico. fabula. xi.

Egrotus quidam a medico interrogatus quomodo nunc se habuisset? pretermo dum respondit.

se fuisse resolutū . Cui medic⁹ istud inquit Bonū est Al-
tera die interrogatus quomō se haberet ? respondit al-
gorib⁹ corrept⁹ diu vexatus sum . Et istud inquit me-
dicus bonū est Tertio cū eodē modo interrogaret respō-
dit pfluuiō corpis debilitatus sum . Istud inquit etiam
bonū est postea autē a familiari interrogat⁹ quomō ha-
bes o amice ? respondit Ego etiā atq; etiā bene habeo sed
moriōr . Hęc fabula . ostendit coarguendos esse assen-
tatores .

De Asino et lupo fabula xij

a Sinus calcato ligni aculeo claudicabat cōspe-
ctocq; lupo: ait . O lupe en pre cruciatu mo-
rior futurus esca aut tua aut vulturū aut cor-
uorū . Vnū modo munus abs te flagito . Educ prius ex
pede aculeū : ut moriar saltē sine cruciatu . Tunc lupo
sūmis dentib⁹ aculeū mordicus cōprehendens eduxit .
Asinus vero doloris oblitus : ferratos calces ī faciē lupi
impegit . fractisq; illi⁹ fronte : naribus : dentibus aufu-
git . lupo seipsū accusante : ac merito sibi id euenisse di-
cente . q; hic qui didicerat esse lanius iumētorū : volebat
esse Chirurgic⁹ . fabula hec innuit q; qui sua artificia de-
serunt transferētes se ad aliena ipis nō apta : in derisum
veniūt & indiscrimen .

• xij •

De Pastore et mari fabula

p Astor in loco maritimo gregē pascebat qui
cum videret mare tranquillū : incessit cupi-
do nauigatonē faciēdi . itaq; venundatis o-
uib⁹ : emptisq; palmarū sarcinis : nauigabat . Orta autē
vehemēti tēpestāte : & nauī mergi piclitante : omne pō-
dus nauis eiecit . Paucis post diebus veniente quodam
& tranquillitatē maris admirāte : erat enī sane trāquillū :

respondens inquit . palmas iterū vult quātū intelligo :
ideoque immotum . Hęc fabula innuit eruditiores effici
homines damno atq; piculo .

De Gulpe et Leone fa. xiiii

v Vlpes nullū antea leonē cōspicata : cū illi alī
quādo exim puiso obuiasset : ita cōspectum
eius expauit ut parū abfuerit quin exsting-
ueret . Quod cū postea iterū accidisset : ad cōspectū qui-
dem leonis exterrita ē . tertio cū leonē eūdem vidisset in
ciuitate : nō modo nō exterrita : sed confidenter adiens
secū colloquuta ē & confabulata . Hęc fabula innuit qd
Cōsuetudo & cōuersatio facit ut quę maxime horribilia
& formidolosa sūt neq; horrēda neq; formidulosa videāt

De Gallis et Perdice fa. xv

g Allos quidam domi suę cū haberet . merca-
tus est pdicem : eamq; in societate gallorū de-
dit vna cū illis saginandā . Eam vero statim
galli p se quisq; mordicabant abigebantq; . Perdix autē
apud se afflictabat existimans ideo talia inferri sibi a gal-
lis qd suū ab illorū genere alienū esset . Vbi vero nō mul-
tum post aspexit illos inter se pugnātes mutuocq; pcuti-
entes : recreata a merore inquir . Equidē post hac ego
nō afflictabor amplius : videns eos etiā inter se dimicā-
tes . Hęc fabula innuit prudentez debere equo animo
ferre cōtumelias ab alienigenis illatas : quos videt ne do-
mesticorū quidē iniuria abstinere .

la. xvi .

De Gulpe et Capite fabu-

v Vlpes aliquādo in domū Citharedi ingressa
dū omnia instrumēta musica omnem supel-

lectilem scrutaret: reperite marmore caput lupinū sci-
enter frabreque factū. Quod cū in manus sumpsisset in-
quit. O caput cū magno sensu factū nullū sensum obti-
nens. Hęc fabula Ad eos spectat: qui corporis dignita-
tem habent animi autē industriam nō habent.

fabula . xvij .

De Carbonario et Fullone.

Arbonarius cōducta in domo habitās inui-
c tauit fullonē: qui eo loci pxime venisset:
ut eisdē in edibus vna habitaret Adquē fullo
O homo nō est mihi istud factū cōducibile vereor enim
ne quicquid ipse cādefacerē id omne tu Carbonaria as-
pergine fuscates. Hęc fabula innuit nullū esse cū flagi-
tioso esse cōmerciū.

la . xvij .

De homine glorioso fabu-

v Ir quidā aliquā diu perigrinat: cū iterū do-
mū rediisset. quū mpta ardua in diuersis regi-
onibus a se viriliter gesta. iactabūsus predi-
cabat: cū vero illud maxime: q̄ Rhodi homines salie-
endi certamine supasset: eiusq̄ rei Rhodios q̄ affuerunt
testes esse. Ad quē vnus assistentiū inquit. O homo si
verū est quod dicis: quid opus est testibus: ecce Rho-
dius ecce hic certamē salienti. Hęc fabula innuit q̄ vbi
rerū testimonia adsunt nihil opus est verbis.

bula . xviii .

De homine et Apolline fa-

q Vidā facinorosus delphos se contulit: A-
pollinē tentaturus habensq̄ passerulū sub
pallio: quē pugno tenebat. Et accedēs ad tri-
podas: interrogabat deū dicens. Quod habeo in dextra
viuit ne an mortuū est? platurus passerulū viuū si mor-

b

tuū respondit : rursus platur⁹ mortuū si vnū respondisset: occidisset enī statim sub pallio priusquā pferret At deus subdolam calliditatē intelligens dixit. O cōsultor vtrū mauis facere : penes te nāq̄ arbitriū est : facito & siue viuū siue mortuū q̄ in manu habes pferro . Hęc fabula innuit mentē diuinam nihil neq̄ latere neq̄ fallere.
fabula . xx .

De Piscatore et Cinaride .

Iscator quidā demissis in mare retib⁹ detulit
p Cinaridem pusilli corporis : quę piscatorē sic obsecrabat . Noli me in presentiarū cape pusillam & minutā : sine abire & crescere ut postea iam adulta cōmodo cū maiore potiaris . Cui piscator . Ego vero amens sum : si lucrū quod inter man⁹ habeo licet exiguū : pretermittā spe futuri boni quātūlibet magni Fabula hęc innuit Stolidū esse : q̄ ppter spem maioris rem & presentē & certā : licet paruā : nō amplectat .

. xxī .

De Asino et Equo fabula .

Ir quidā habebat equū & Asinū . in itinere
v faciendo inquit asinus equo . Si me saluum vis leua me parte oneris mei . Equo illi⁹ verbis nō obsequēte : asinus sub onere cadens morit̄ . Tūc dominus iumētorū omnes quas portabat asinus sarcinas simulq̄ coriū q̄ a mortuo exuerat : equo imponit . Quo onere depressus equus : & gemens cū clamore inquit . Vemihī iumētorū infelicissimo : quid mihi misero euenit ? Nā recusans partē nunc totū onus porto & illius coriū . Hęc fabula innuit maiores debere in laboribus p̄ticipes esse minorib⁹ : ut vtriq̄ incolumes sint .

la . xxij .

De homine et Satyro . fabula

v Ir quidā cū Satyro amicitia inietat . q̄ cū edē
di gratia federēt : exorta cœli tempestate : vir
manus ad os admouēs anhelitu refocillabat

Quod intues Satyrus interrogat quāobrem id faceret ?
Ille inquit Calore oris argentes man⁹ refocillo . Pauloq̄
post Calidiore edulio allato cū vir iterū ad os manū ad-
mouens : calorē sibi tenui inspiratione refrigerabat In-
terrogat Satyrus quāobrē & id faciat ? Respondēte autē
viro ut refrigeraret eduliū : atq̄ ego inquit Satyrus tecū
post hac amicitia nō exercebo : qui ex vno & calidū p-
mis & frigidū Vale . innuit fabula hęc deuitandam eius
amicitiā esse : cuius anceps vita est : nō simplex sermo .
fabula . xxiij .

De Agricola et Canibus .

a Agricola quidā hyberno sydere in agro depre-
hensus : deficientibus cibarijs : primū inter-
fectis singulis ouibus : illarū carnibus ves-
cebat Mox & caprarū . postremo oparijs bob⁹ interemp-
tis alebat . Quod canes dū animi aduertissēt interse col-
loquuti sunt dicētes . At nos hinc fugā faciamus Si enī
oparijs bobus dominus nō pepercit nec nobis quidem
parcet . Hęc fabula innuit fugiendos esse cauedosq̄ : q̄
a familiaribus nō abstinent .

fabula . xxiiij .

De quodā admorsus a Cane

a Dmorsus a cane quidā : circuibat singulos
corrogans curationē nactusq̄ quēdā est : quē
cognita mali qualitate inquit Si tu quidē O
homo cōualescere vis : crustā panis madefactā in sang-
uine vulturis porrige cani : q̄ te momordit comedendū
Cui ille deridens inquit Ego me hercle si istud fecero :
dignus sū qui ab omnibns huius vrbis canibus pre-
mordear . Hęc fabula innuit im p̄bos homiēs cū maxie

b ij

benefitiū acceperint : tū maxime ad maleficia animari
bula xxv

De Tinno et Delphino fa-

Innus cū delphinum insequentē p̄cipiti cur
t su fugeret & iā capiendus esset in aufractum
quendā se intrusit Delphinus quoq; ad alte
rum similē impetu ipse allisus est : Ad quē tinnus re=
spiciens : iāq; expirantē videns inquit Iam mihi mors
nō est molesta : Videnti enī q; mihi causa mortis ē mecū
morientē . Hæc fabula significat Calamitatem tum his
minus molestā esse cū eos per quos in calamitate sūt ca
lamitosos aspiciunt .

De Aucupe fabula xxxi.

Vceps quidā sumptis aucupatoris retibus
a ad venandū p̄cessit . Visoq; palumbo in cacu
mine arboris edente . cōpositas artificiose a=
rundines cū retibus ad auē clāculū admouebat . sperās
illam se venari posse . Quod cū agit in altū intuens iacē
tem viperā pedibus pressit : q; exaspata dolore . hominē
momordit . At ille iā deficiens me miserū inquit qui cū
alteri venari volo : ab altero captus pereō . Fabula desig
nat iisdem sepe pedicis : quas alijs pauerunt homines il
laqueari .

De Castore fabula xxxii.

Astor p̄ter ceteros quadrupedes ī aqua du
c rare fert : suaq; genitalia ad artē medicā sane
utilia esse . Hic vbi videt se ab indagantibus
hominibus captū iri . nouit enī quāobrem indageēt ip
se sibi genitalia p̄cidit atq; in sequētes p̄nciēs : hoc mō
incolumis euadit . Hæc fabula innuit huius exemplo

prudentes debere p̄ adipiscendā salute nullam rationem
habere fortunarum .

De Vaticinatore fa. xxviii

Faticinator quidā in foro sedens : sermocio-
nabāt . Cū sibi quidā denūciat fores dom⁹
eius effractas esse omniaq; direpta : q̄ in do-
mo fuissent . Ad quē nunciū gemens vaticinator : p̄pe-
ransq; cursu se domū recipiebat . Quē currentem quidā
intuens . O tu inquit : q̄ aliena negotia te diuinaturuz
p̄mittis certe tua ipsa nō diuinasti . Ostendit hęc fabu-
la eos stolidos & ridiculos esse qui res suas rite nō admi-
nistrantes : alienis quę nil ad eos pertinēt p̄uidere ac cō-
sulere conāt .

la . xxviii .

De Aucupe et Merula fabu

Auceps tetenderat volucris retia quod emi-
nus intuens Merula p̄cōtabat hominē quid
negocij ageiet : ille respōdit se cōdere urbem
Abijtq; longius & sese abdidit Merula vero verbis illius
fidē habens accedens ad escā iuxta retia positā : capta ē
occurrenteq; aucupe inquit O homo si tu quidē talem
urbem cōdis : haud multos inuenies incolas . Hęc fa-
bula innuit eo maxime mō rem priuatā & publicā : de-
strui quū p̄sides sequitiā exercent .

xxx .

De Viatore et Ioue fabula

Viator longū ingressurus iter si quid inuenis-
set : eius dimidiū Ioui se oblaturū promisit
inuento autez in ipso itinere Vase palmarū
& amigdalorū pleno comedit omnes palmulas amygdā

b iij

laq̄ : sed harū nucleos : illorū putamina ad aram quādā
obtulit : inquiens habes Iupiter q̄ tibi vouerā : Quod
em̄ inueni eius & interiora & exteriora tibi offero. Hæc
fabula innuit Auarū hominē pecunię cupiditate etiam
dñs moliri .

De filio et matre . fa . xxxi .

Ver quidā in schola cōdiscipuli furat⁹ tabel
lam alphabetariā : attulit matri suę . A qua nō
est castigatus quotidie magis furabat . p̄ce=
dente autē tpe cepit furari maiora . Tandē a magistratu
dephensus : ducebat ad suppliciū matre vero sequēte ac
vociferāte . rogauit satillites ut paulisper cū ea ad aures
loqui p̄mitteret . Quibus annuētibus : & matre festina=
bundā aurē ad os filij admouēte : illius ille auriculā ma=
ternā dentibus amorfam : euulsit . Et quū mater ceteriq̄
increparent nō modo ut furē : sed etiā ut in parentē suā
impiū : inquit hæc mihi ut p̄deret extitit causa Si em̄ me
ob tabulā alphabetariā castigasset : nequaquā ad vltiora
p̄gressus : nūc ad suppliciū ducerer . Hæc fabula innuit
quod q̄ inter iniria peccandi nō coercent : ad grauiora
flagitia euadunt .

De patre et filio fabu . xxxii .

Illū senior quidā habebat generosi animi &
venaticorū canū amatorem : hunc p̄ quietez
viderat a leone trucidari . Territus igit̄ ne for
te somniū hoc aliquo modo sequeret̄ euentus : extruxit
domū quādā politissimā laquearibus atq̄ fenestris a=
menissimā . Illucq̄ inducens filiū illi custos inherabat
Depinxerat autē in ea domo ad oblectationē filij omne
animaliū genus : in quibus & leonē . Adulescēs hec in
spiciens eo amplius molestie cōtrahebat . Quādā autez

vice ppius stans . leoni inquit. O truculentissima fera
ppter te & pppter inane somniū patris in hac domo asser
uor velut in carcere . Quid igit tibi fatiā . Et hec dicēs
manū parieti incussit oculū leoni eruere volens . & in cla
uo qui illic latebat manū offēdit q̄ expcussione manus
emarcuit: succreuitq; sanies & febris subsequuta est bre
ui adulescens mortuus ē Ita leo adulescētē occidit nihil
adiuuāte patris sophismate . Hæc fabula innuit q̄ que
futura sunt : neminē deuitare posse .

& vltima :

De quodā Caluo fa . xxxiiij

Aluus quidā mētitos crines gerēs : dū equo
c vehebat . ecce turbinis vent⁹ illos de capite
sustulit . Risus statim magni a p̄sentibus ex
citāt : Et ille mutuo risu ad eos inquit . Quid : mirū : si
crines qui nō erant mei a me recesserūt : illi quoq; recess
serunt : qui mecū fuerāt nati . fabula hec innuit nō debe
re nos merere ab amissas opes . Quod em̄ nascētes a na
tura nō accepimus : nō potest nobiscum perpetuo ma
nere .

AESOPVS græcus per Laurentiū vallengem
traductus finit sc̄eliciter Erphordiē impressus
per Wolfgangum Schencken . Anno 1500

... : quibus ... : unum
 forma ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum

... : unum
 ... : unum
 ... : unum

... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum
 ... : unum

... : unum
 ... : unum
 ... : unum

... intelligo.
 ... illis

3

T
Hc 218

ink.

M.C.

Aesopus graecus per Laurentium Gallensem traductus.

Ad Lectorem in persona Aesopi
Fabulatoris clarissimi.

Linguae qui princeps laeue fuerit reparator
Si forte ignoras : me Phryge vis capies.
Huic forte acceptum : quia nunc ciuitate latina
Donatus : mores te doceo facile.

Vale & puer
Aesopum dilige

Epitaphium Laurentij Gallensis
Inferni manes defunctus Gallica petunt
Non audent plura verba latina loqui
Cuius hunc vel dignatus honore fuisse
Censorem linguae non habet ipse suae

